

Balada o nehodě automobilu Tatra

Ivo Jahelka

- Emi G D Emi
1. Blízko u Senice malá je vesnice,
Ami Emi Edim H7
žila tam stařenka velice nábožná,
Emi G D Emi
v životě šudlila, k Bohu se modlila,
Ami Emi H7 Emi
na stará kolena byla dost zámožná,
G D Emi Hmi
vlastnila chalupu a malou zahrádku
C G D G
v zatáčce silnice E7 do Hrádku,
Ami Emi C D G
ač žila v soudobé společnosti,
Ami Emi Ami (H7) H7 (E)
věřila ve spásu na věčnosti.
2. Večerní modlení nesnese prodlení,
v onen den kritický babička poklekla,
v nábožném dojetí neměla ponětí,
že bude za chvíli u brány do pekla.
Obrátme nyní svou pozornost k vozovce,
jel po ní nákladák, blížil se do obce,
z dřevařských závodů Drevofatra
zásilku potřebnou veze Tatra.
- Emi D Emi Ami Emi Ami
R: Paternoster, Boha proste,
Emi Ami Emi H7 Emi
než vám z koster tráva vzroste.
3. Neměla závadu tatrovka v nákladu:
sto rakví na korbě, dalších sto na vleku,
jak po ráně morové ty truhly borové
naskládáné k sobě, stěsnané na fleku,
a mokrá vozovka nic dobrého nevěstí,
nebudu tajit vám, že došlo k neštěstí,
nabízím vám jenom k posouzení
historku jednoho vodsouzení.
4. Porušil zvyklosti řidič v té rychlosti,
když šlápl na brzdu, pěkně to vyvedl,
poklesly otáčky, a vprostřed zatáčky
tatrovku s nákladem do smyku přivedl,
najela kola na obrubník zpevněný,
právě v tom místě, kde plůtek byl dřevěný,
a za ním zahrada naší tetky,
co právě duchovní měla pletky.
- R:
5. Náklad tím nárazem vymrštil se rázem,
rakve se rozlétly volně do prostoru,
babičky zahradu vodpředu dozadu
souvisle pokryly - vobrázek z horroru,
a pár jich uvízlo i v korunách jabloní,
vtom babka nábožná z okna se nakloní,
klouby i rysy jí rázem ztuhly:

v zahradě jen samé černé truhly.

6. Ubohá poklekla, tuze se ulekla,
že nastal soudný den, očistec záhrobní,
klepala patama, čekala satana,
že si neužije svůj důchod starobní,
když pak k ní přistoupil strážmistr od VB,
svěcenou vodou ho pudila od sebe,
byť o veřejného šlo činitele,
měla v něm ďábla, ne spasitele.